רב וכולי – This is what he teaches us, like רב etc.

Overview

Our אסר גמרא מכחר איסי בן יהודה איסי בן יהודה איסי מרא מלאכת שבת מלאכת שבת חייב maintains that there is one איסי בן יהודה. It is not clear however what is meant that he is not חייב מלאכה בשוגג he is not מלאכה בשוגג he is not מחוייב בקרבן הטאת מחוייב בקרבן הטאת, or does it mean that if he did this איסי שוויב סקילה (or perhaps even both)? The איסי maintains that איסי was referring only to the איסי שוויב פטור מקרבן הטאת בשוגג even איסי will agree that he is חייב הייב will explain how he came to this conclusion from the wording in our גמרא, and will also explain how the גמרא came to this conclusion, of how to interpret the ruling of איסי בן יהודה.

איסי אינו חייב על אחת מהן – that איסי did not intend to state in his ruling; that on one of the מלאכות one is not חייב, to include all types of הייב איסי איסי, that alone is what סקילה איסי, that alone is what איסי איסי איסי איסי אוייב אסקילה you are not מלאכות. On one of the מלאכות if one did it במזיד ובהתראה he will not be מחוייב סקילה.

קרבן π אבל הטאת הייב על כולם – however concerning bringing a קרבן if someone transgressed this מלאכה בשוגג, then even איסי will agree that he is מלאכה to bring a קרבן הטאת on any of the מלאכה בשוגג, including the מלאכה that is פטור מסקילה, when he did it במזיד.

How did the ר"י derive this from our סוגיא

דאי אחטאת – for if we assume that s'סי' ruling refers to a קרבן, that on a certain מלאכה, איסי maintains that you are בשוגג if you did it בשוגג ווא בשוגג ווא איסי

אם כך - if the above were true, we will have a problem in the גמרא

ברייתא asks: "why does the ברייתא asks: "why does the ברייתא need to say that if he did the הוצאה בשוגג he is הייב a קרבן חטאת וt is obvious!" At this point (instead of the גמרא answering that the ברייתא wants to reach us that במיית he is punishable by כרת וסקילה -

ברב אשמע לן כרב הוצאה הא לשנויי הא לשנויי הא א should have answered (the final answer) that the ברייתא comes to teach us like בא, that מלאכה is not the מלאכה that איסי was referring to when he said that on one of them you are not קרבן α הייב מוגג איסי הטאת בשוגג. Since the איסי did not give this answer, that proves that איסי איסי איסי איסי היוב חטאת בשוגג there is always a חיוב חטאת בשוגג there fore the בשוגג could not have given this answer.

One may attempt to refute this proof, by arguing that the reason the גמרא did not give this suggested answer, is not because איסי is not referring to שוגג, it could well be that איסי is

referring to אוגג, however the גמרא did not give this answer, because the גמרא felt it had a better answer, namely; במזיד ענוש כרת וסקילה איצריכא ליה. To this תוספות responds that we cannot say that this is a better answer, on the contrary —

דהא דמשני במזיד ענוש כרת וסקילה איצטריכא ליה - For the answer which the ממרא actually gives; that the במזיד wishes to tell us that if it was done במזיד it is punishable by כרת וסקילה

לא משני מידי **this is no answer at all**¹, because this too is obvious, as the מרא ווא גמרא – **this is no answer at all**¹, because this too is obvious, as the אמני is quick to point out, therefore we cannot say that the אמרא had a better answer. We conclude therefore, since the איסי did not give the suggested answer, that proves that איסי was not referring to אור, only to מזיד.

תוספות is going to forewarn a possible difficulty with his assumption that איסי was not referring to שוגג .

בסקילה הוה ידע דמיירי בסקילה – Originally, when the גמרא first quotes מרא (תוספות concedes) that the גמרא certainly did not know that איסי is referring to סקילה. How do we know this –

מדפריך מרבי יוחנן דמיירי בחטאת contradicts the statement of איסי with the statement of , **who is discussing** about a איסי, therefore at that point in our discussion the גמרא is assuming that איסי is referring to a איסי is discussing posed here is that we have two opposite assumptions; either a) that איסי is discussing איסי אונג which we must assume to understand the contradiction with 'ר יוחנן, or b) איסי assumption that איסי is referring only to מזיד וסקילה איסי, which we need to assume in order to explain why the גמרא did not answer immediately הא קמ"ל כרב, as noted above.

To resolve this apparent contradiction תוספות continues:

אחת אלא אחת - when we read the text of איסי stating: "he is only for one"

סקילה בסקילה is not referring to איסי, איסי is not referring to סקילה הe could not be saying that you are not חייב more than one סקילה

דאטו בתרי קטלי קטלינן ליה – For is it at all possible to kill him with two deaths! Therefore as long as the text read אינו חייב אלא אחת we are forced to assume that he is referring to שוגג, and therefore there is the contradiction with ר' יוחנן

אבל כי מפרש – however after the גמרא resolves the contradiction with ר' יוחנן, by clarifying that the texts reads:

דאינו חייב על אחת מהן איסי – that (only) "on one of them he is not ont,", and this is what איסי said;

אז בסקילה איירי איסי אלא דע שפיר איסי אלא בסקילה - then 2 the מרא rightly knew that is discussing only סקילה

² Even though תוספות derives his own assumption from the text in the גמרא prior to this resolution; we will need to say that the entire text beginning with "דאמר רב" until "אחת מהן" is to be read as if it is bracketed in

¹ When אלא משני מידי says לא משני מידי, he means that by itself it is no answer. It is an answer if it comes to tell us כדרב. However if we say כדרב, we should have said it right away by מדרב if it were applicable.

יעגא) דכלל גדול (לקמן עגא) – for he does not argue³ on our משנה in פרק כלל גדול

דקתני מניינא למימר אחת של האור – which mentions the number 4 of the אבות מלאכות to teach us that he is קרבן חטאת a קרבן for every מלאכה.

(שם סט,א) – and according to this, it will be well understood, that which we find in the beginning of פרק כלל גדול ר' - the גמרא - the גמרא comments concerning this statement of יוחגר, in which he savs

'שאם עשאן כולם בהעלם אחת - that if he transgressed by doing all the מלאכות שבת in one state of ignorance, (that he did not realize that he is desecrating the שבת during the entire time that he did all the ל"ט מלאכות, nevertheless he is דייב a for each מלאכה. The גמרא asks:

דידע לה לשבת במאי – in what respect did he realize that it is שבת. We know that to bring a קרבן בשוגג for הילול שבת it is either one of two ways; either a) one knows that it is שבת, but does not realize that this particular אסור, in which case, as many מלאכות as you do בשוגג, that is the amount of קרבנות you have to bring, or b) one forgot that today is שבת, in which case you bring only one קרבן, regardless of how many you did. Since אם עשאן כולם בהעלם אחת חייב על כל או"א says that אלאכות בהעלם בהעלם בהעלם אחת אם עשאן כולם בהעלם אחת חייב אל כל או"א talking about option 'a' above, a case that he knew it was שבת, but he did not know even one מלאכה which is אסור, the question is what do we mean that he knew it was שבת, since he does not know even one מלאכה that is forbidden?

גמרא there explains that he ומפרש דידע לה בתחומין ואליבא דרבי עקיבא knew the איסור of going beyond a תחום שבת, and we are discussing according to איסור תחומין מן התורה who maintains that איסור תחומין מן, but it is not one of the ל"ט מלאכות, therefore there is the possibility to bring 39 קרבנות חטאת because he did not know any of the מלאכות, but he knew that today is שבת in the sense that it is אסור to wander outside the תחום.

נמרא לו בדאיסי - the גמרא could not have said that he knew that it is שבת, because he knew this one מלאכה that שבת claims that he is not הייב if he transgresses it⁵. Why did not the גמרא give this answer?

has been pointing out all along, תוספות has been pointing out all along, איסי maintains that you are הניב on all the מלאכות, it is only concerning מזיד וסקילה, that איסי maintains that there is one מלאכה which is exempt from this punishment.

parenthesis. The מסדר הגמרא knew of the ultimate conclusion, that the text of איסי reads "אינו חייב על אחת מהן" and therefore could not and did not answer immediately by שוגג, הא קמ"ל כדרב.

³ The ר"י, himself derived that איסי is not referring to שוגג, from the text of the גמרא, as stated above in . Here הוספות is teaching us how the גמרא came to this same assumption.

⁴ See the following תוס' ד"ה ואמר ר"י.

⁵ Even though he would not be קרבנות 39, only 38, since we are excluding s'איסי, nevertheless this would not contradict the משנה, since he is מלאכות on all the מלאכות that it is possible to be חייב for their transgression.

רש"י בקונטרס – וכן פירש בקונטרס – also interprets that it refers to היוב and not חיוב הטאת היוב חטאת.

מקילה לענין לענין מייתי לדאיסי (דף צו,ב) – and later in the המרא in the beginning of פרק איסי, the גמרא quotes the ruling of איסי in regards to היוב היוב יסקילה:

חלא מישתמיט בשום מקום לאתויי לענין הטאת – and we do not find anywhere that we quote the ruling of איסי concerning היוב הטאת. This supports the view of that that view of said his ruling in regards to סקילה, but not for הטאת.

המא דאמרינן לקמן בריש פרק בתרא (זף קנד,א) לרמי בר חמא and that which we say further in the גמרא in the beginning of the last פרק, according to רמי המא הייב סקילה אוס שבת who maintains that for מחמר (driving an animal on שבת , one is חייב סקילה אויד, but for גמרא הייב סקילה אור מרא נמרא there asks, that we learnt (in a בריתא אויד במזיד, the whoever desecrates the שבת through an act which one is הייב קרבן בשוגג one is חייב סקילה אור, which seems to indicate, that if one is not חייב סקילה במזיד, which contradicts the ruling of רבי בר חמא replies:

דילמא הכי קאמר – perhaps this is what the aforementioned ברייתא was saying

מלאכה שונו סקילה הייבים על שגגתו הטאת כל – that any מלאכה for which one is הייב מקילה השאר, then one $\underline{\text{must}}$ be הייב סקילה במזיד, but it is also possible that one is not חייב חטאת בשוגג and nevertheless is הייב סקילה במזיד, which agrees with the ruling of רבי בר חמא, on which -

רמי בר המא אומר ריב"א אומר ריב"א says that according to רמי בר אומר אומר אומר אומר אומר says that according to רמי בר אומר, who interpreted that ברייתא in the aforementioned manner, namely that anyone who is חייב חטאת בשוגג העונג אומר הייב הטאת בשוגג then we must say –

איסי ברייתא דלא כאיסי does not conform to the ruling of איסי איסי איסי איסי לרא ברייתא דלא ברייתא דלא ברייתא דלא איסי לרא איסי איסי איכא דוכתא דחייב הטאת ולא סקילה for according to איסי there is a situation where one is חייב הטאת בשוגג and nevertheless is not חייב סקילה שויב מקילה איסי where איסי איסי maintains (according to the ר"י במזיד וווע סקילה במזיד מחלה הייב הטאת בשוגג in contradiction to הייב סקילה במזיד ווווים סקילה במזיד במזיד ברייתא בשוגג ברייתא המאו המאיסים.

Summary:

תוספות maintains that the ruling of איסי, which says that on one of the מלאכות מלאכות are not חייב, this is referring to חייב סקילה מוב האיסי, by a איסי however מקילה מזייב מקרפה מחוייב בקרבן הטאת for transgressing any of the מלאכות מלאכות derives this from the fact that the מרא מוספות מוספות בשוגג איצטריכא

תוספות derives this from the fact that the גמרא did not say that בשוגג איצטריכא to tell us that מלאכת הוצאה is not the מלאכה was referring to. The

⁶ See "רש"י ד"ה אינו חייב על וכו', וז"ל "אחת יש בהן שאינו חייב עליה <u>מיתה</u> וכו".

reason why the גמרא did not say this is because איסי is not referring to any מלאכה שוגג because he maintains that you are חייב בקרבן on all מלאכות.

תוספות continues to explain that the גמרא came to this conclusion, because it is unlikely that איסי argues on the (interpretation of the) משנה, which gives us the number of the amount of מלאכות that one is שבת חייב, to teach us that you are חייב for every single one.

תוספות also explains that the interpretation as to what איסי was referring to depends on the proper גירסא of what איסי actually said. If the "ואינו וואינו הייב אלא אחת", then obviously איסי is referring to קרבן חטאת, because סקילה is obviously only once. If the גירסא is as the אחת מהרא מהרא '"ואינו חייב על אחת is referring only to מקילה, that there is one מקילה that is not punishable with סקילה.

Thinking it over

1. תוספות and the גמרא have different reasons how and why they assume that is referring to סקילה and not חטאת. Why does not תוספות rely solely on the s'גמרא reason? And why (tongue in cheek) does not the גמרא rely on תוספות reason?

- 2. When the גמרא answered "במזיד וכו' ונסקל איצטריכא "כמזיד וכו', what did the גמרא really mean?
- 3. Can we refute תוספות proof by saying that the reason the גמרא did not say immediately by הא קמ"ל כדרב, is because at this time we were גורס in the text of "ואינו חייב אלא אחת" אחת" 8
- 4. Would איסי (according to תוספות) have any difficulty with the ברייתא that states: "המחלל את השבת בדבר שחייבין על שגגתו חטאת חייבין על זדונו סקילה"? Why does this differ than the interpretation of רמי בר 9

 $^{^7}$ See א"מהרש"א as to why we do not derive this from איסי himself who also gives the number 39. See the following תוס' ד"ה ואמר ר"י.

⁸ See פני אברהם.

⁹ See מרה"ם.